

=====

Š V E N T A D I E N I O B A L S A S

=====

Adelaide, 1953 m. liepos mėn. 5 d., 6 Sekm. po Sekminių. Nr. 14.

NUOŠIRDUMAS IR ARTIMO ATJAUTIMAS

Šiam Sekmadieniui skirta Evangelijos ištrauka (Mork. 8, 1-9) kalba apie Jėzaus gailėstingumą žmonėms. "Gaila man minios", Jis sakė, "...nes neturi ko valgyti". Ir Jis stebuklingai padaugino maistą, pavalgydindamas keturis tūkstančius suaugusių žmonių.

Kai kurių Šventųjų gyvenimų aprašymuose skaitome, kad jie, paskendę Kristaus kančios apmąstyme, yra gavę žaizdas, stignas, savo rankose, kojose ir šone, panašiai kaip pas patį Kristų, ir tos žaizdos neužgyja. Tokias žaizdas yra turėję, pav., šv. Pranciškus Asyžietis, šv. Kotryna Sienietė, o šiuo metu - Teresė Neumanaitė Vokietijoje, Tėvas Pijus Italijoje ir kiti.

Mesprendžiame, kaip tos žaizdos atsirado, bet mums svarbu jų gili prasmė: tai didelė, geniali meilė, kuri pasireiškia išviršiniai, žmogui panašus ką nors; žmogui savo dvasia pasinėrus į tą dalyką, net ant jo kūno pasirodo žymės.

Kaip retai tokia meilė pasirodo pasaulyje: Perdaug yra žmonių, kurie savo tikromis ar įsivaizduotomis žaizdomis taip yra užimti, kad kito žaizdų jie nemato ir nejaučia. Jei apie kito kančias ar rūpesčius ir pagalvoja, tai tik smalsumo vedami ir tikros užuojautos neparodydami.

Daugelis kito žaizdų visai net nenori žinoti nei matyti. Jei į tamsiąją tikrovės pusę pažiūrės, jie tarsi sau gyvenimo džiaugsmą sumažins ir sau nervus gadins.

Mažai yra žmonių, kurie iš viso nuoširdžiai gali kity klausyti. Jeigu kito klausia "Kaip einasi", tai ne dėl to, kad jam iš tikro rūpėtų artimo sekimasis, bet visai paviršutiniškai ir nerimtai. Ir jeigu kas išsamiau nori apie save atsakyti, greitai sutinka abejingą paklausėjo žvilgsnį, tarsi jis sakytų: "Kvaili, argi man svarbu, kaip tau einasi? Man užtenka ir savų reikalų. Argi nežinai, kad tik iš mandagumo tavęs paklausiau?"

Kartą vienas karalius paklausė mokslininką, kaip jaučiasi jo serganti žmona. "O, Didenybe", pradėjo aiškinti paklaustasis, "vargšė mano žmona jau keletas savaičių..." - "Tik be smulkmenų, prašau", nutraukė ją karalius.

Kas gyvenime nesivaiko iliuzijų ir nėra per didelis svajotojas, tegu turi galvoj šį karaliaus atsakymą. Tokie dalykai dažnai pasitaiko.

Tikrai atjaučianti siela, kuri sugeba suprasti kitą žmogų, savo brolių, kuri atjaučia jo skausmus, žino jo rūpesčius; - yra neišpasakytas turtas; tai yra nelyginant dieviško pasigailėjimo atspindys ir gailinanti paguoda.

Menas yra padėti ligoniui ir jį suprasti. Menas yra patarimo jieskančiam tarti nuoširdų žodį. Tikrai mylintis žmogus supras, kad reikia kalbėti, o kada tylėti, nes tyla kartais gali daugiau padėti artimui, negu plepėjimas. Dievo meilė turi atspindėti žmogaus krikščionio elgesiuose, jo nuoširdume ir kito atjautime. (Pagal F.W.Foersterį)

Kaip mūsų meilė pasireiškia tremtyje? Kaip mes atrodome Dievo ir savo artimo akivaizdoje? - Beveik visko, kas žmogui. Žemėje miela, netekome: laisvė atimta, tėviškė pavergta, artimieji naikinami... Kai kas stengiasi mus ir kaip žmones menkesnės vertės ženklą pažymėti. DP: displaced person = iš savo vietos išstumtas ir į pašalį numestas žmogus; vadinasi, lyg tas augalas, iš savo klestėjimo dirvos išrautas ir atžagaria ranka nublokštas nežinomam rytojui...

Baisu netekti gimtosios žemės ir laisvės, bet dar baisiau ir tragiškiau netekti Dievo: pajusti savo širdies gylybėje, kad joje svarbiausioji Dievui skirtoji vieta tuščia likusi. Lygiai baisu ir pačiam savyje sunaikinti tikrąjį žmogų ir tikrąjį krikščionį ir savo santykių su artimu pasidaryti civilizacijos drabužiu apsidengusiu žvėrimi bei gyvuliu.

Tremtis yra didysis žmonių malūnas, kuris mala, smulkiną ir skaldo charakterius. Liūdnas paradoksas: tremtis - užuot savo klaikyme žmogų arčiau į Dievą pakreipusi ir gyvesne artimo meile bei didesniu kitojo supratimu jį persunkusi, - savo nykia inercija nevienu nuo Dievo toliau pastumia ir jo buvusią kilnią širdį kiekiau uždaro artimojo vargū. (A.Sušinskas)

***** - *****

ŠIS ŠEŠTADIENIS (liepos m.4 d.) yra pirmasis mėnesio šeštadienis. Šv.Mišios laikomos lietuviams 9 val.ryto šv.Juozapo bažnyčioje, Adelaidėje. Prieš Mišias bus klausoma išpažinčių.

SEKMADIENI (liepos m.5 d.) kun.Jatulis pirmąsias Mišias laiko ALBERT PARKE (9 val.), o antrąsias (10,30 val.) šv.Juozapo bažnyčioje.

-----*-----

Nežiūrėk tiek daug, kad tave kiti suprastų, bet stenkis kitus suprasti. (Jakob Lorenz)

Didžiojo Karo metu kariuomenės kapelionas T.Wilhelmas Doyle, S.J., atsidėjęs lankė ir slaugė visus be skirtumo sužeistuosius mūsų lauke. Kartą jis priėjo prie vieno sužeisto škoto ir atsiklaupė prie jo. "Ak, Tėve", pasakė sužeistasis, "aš nepriklausau Jūsų Bažnyčiai". - "Tiesa", atsakė Tėvas Doyle, "bet Jūs priklausote mano Dievui".

Kun.P.Jatulis, Archbishop's House, West Terrace, Adelaide.

Telef.: LA 3551.